

Parlamentul României

Legea 304/2004 privind organizarea judiciară

Organizarea judiciară se instituie având ca finalitate asigurarea respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei prevăzute, în principal, în următoarele documente: Carta internațională a drepturilor omului, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, Convenția Organizației Națiunilor Unite asupra drepturilor copilului și Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene, precum și pentru garantarea respectării Constituției și a legilor țării.

Organizarea judiciară are, de asemenea, ca obiectiv de bază asigurarea respectării drepturilor la un proces echitabil și judecarea proceselor de către instanțe judecătorești în mod imparțial și independent de orice influențe extranece.

TITLUL I Dispoziții generale

CAPITOLUL I Principiile organizării judiciare

Art. 1. - (1) Puterea judecătorească se exercită de Înalta Curte de Casație și Justiție și de celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

(2) Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

(3) Ministerul Public își exercită atribuțiile prin procurori constituiți în parchete, în condițiile legii.

Art. 2. - (1) Justiția se înlăptuiește în numele legii, este unică, imparțială și egală pentru toți.

(2) Justiția se realizează prin următoarele instanțe judecătorești:

- a) Înalta Curte de Casație și Justiție;
- b) curți de apel;
- c) tribunale;
- d) tribunale specializate;
- e) instanțe militare;
- f) judecătorii.

Art. 3. - Competența organelor judiciare și procedura judiciară sunt stabilite de lege.

Art. 4. - (1) În activitatea judiciară Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor.

(2) Parchetele funcționează pe lângă instanțele de judecată, conduc și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, în condițiile legii.

Art. 5. - Ministerul Justiției asigură buna organizare și administrare a justiției ca serviciu public.

CAPITOLUL II Accesul la justiție

Art. 6. - (1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime în exercitarea dreptului său la un proces echitabil.

(2) Accesul la justiție nu poate fi îngrădit.

Art. 7. - (1) Toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Justiția se realizează în mod egal pentru toți, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, avere, origine ori condiție socială sau de orice alte criterii discriminatorii.

Art. 8. - Asistența judiciară internațională se solicită sau se acordă în condițiile prevăzute de lege, de tratatele internaționale la care România este parte sau, după caz, pe bază de reciprocitate.

Art. 9. - Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează ca instanță de judecată pentru soluționarea contestațiilor formulate de judecători și procurori împotriva hotărârilor pronunțate de secțiile Consiliului Superior al Magistraturii, cu excepția celor date în materie disciplinară.

CAPITOLUL III

Dispoziții generale privind procedura judiciară

Art. 10. - Toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, de către o instanță imparțială și independentă, constituită potrivit legii.

Art. 11. - Activitatea de judecată se desfășoară cu respectarea principiilor distribuirii aleatorii a dosarelor și continuității, cu excepția situațiilor în care judecătorul nu poate participa la judecată din motive obiective.

Art. 12. - Ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazurile prevăzute de lege. Pronunțarea hotărârilor se face în ședință publică, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 13. - (1) Ședințele de judecată se înregistrează prin mijloace tehnice video sau audio ori se consemnează prin stenografiere. Înregistrările sau stenogramele se transcriu de îndată.

(2) Grefierul sau specialistul în stenografie consemnează toate afirmațiile, întrebările și susținerile celor prezenți, inclusiv ale președintelui completului de judecată.

(3) La cerere, părțile pot primi o copie a transcrierii înregistrărilor, stenogramelor sau notelor grefierului.

Art. 14. - (1) Procedura judiciară se desfășoară în limba română.

(2) Cetățenii români aparținând minorităților naționale au dreptul să se exprime în limba maternă, în fața instanțelor de judecată, în condițiile prezentei legi.

(3) În cazul în care una sau mai multe părți solicită să se exprime în limba maternă, instanța de judecată trebuie să asigure, în mod gratuit, folosirea unui interpret sau traducător autorizat.

(4) În situația în care toate părțile solicită sau sunt de acord să se exprime în limba maternă, instanța de judecată trebuie să asigure exercitarea acestui drept, precum și buna administrare a justiției, cu respectarea principiilor contradictorialității, oralității și publicității.

(5) Cererile și actele procedurale se întocmesc numai în limba română.

(6) Dezbaterile purtate de părți în limba maternă se înregistrează, consemnându-se în limba română. Obiecțiunile formulate de cei interesați cu privire la traduceri și consemnarea acestora se rezolvă de instanța de judecată până la încheierea dezbaterilor din acel dosar, consemnându-se în încheierea de ședință.

(7) Interpretul sau traducătorul va semna pe toate actele întocmite, pentru conformitate, atunci când acestea au fost redactate sau consemnarea s-a făcut în baza traducerii sale.

Art. 15. - Dreptul la apărare este garantat. În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie reprezentate sau, după caz, asistate de un apărător, ales sau numit din oficiu, potrivit legii.

Art. 16. - Hotărârile judecătorești trebuie respectate și aduse la îndeplinire în condițiile legii.

Art. 17. - Hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale.

TITLUL II Instanțele judecătorești

CAPITOLUL I Înalta Curte de Casație și Justiție

SECȚIUNEA 1 organizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 18. - (1) În România funcționează o singură instanță supremă, denumită Înalta Curte de Casație și Justiție, cu personalitate juridică și cu sediul în capitala țării.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale.

(3) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție are calitatea de ordonator principal de credite.

(4) Cheltuielile necesare funcționării se finanțează din bugetul de stat.

Art. 19. - (1) Înalta Curte de Casație și Justiție se compune din: președinte, un vicepreședinte, 4 președinți de secții și judecători.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție este organizată în 4 secții - Secția civilă și de proprietate intelectuală, Secția penală, Secția comercială, Secția de contencios administrativ și fiscal -, Completul de 9 judecători și Secțiile Unite, fiecare având competență proprie.

Art. 20. - (1) În cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție funcționează magistrați-asistenți, stabiliți prin statul de funcții.

(2) Înalta Curte de Casație și Justiție cuprinde în structură Cancelaria, direcții, servicii și birouri, cu personalul stabilit prin statul de funcții.

SECȚIUNEA a 2-a Competența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 21. - Secția civilă și de proprietate intelectuală, Secția penală, Secția comercială și Secția de contencios administrativ și fiscal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă recursurile împotriva hotărârilor pronunțate de curțile de apel și a altor hotărâri, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 22. - Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție judecă:

a) în primă instanță, procesele și cererile date prin lege în competența de primă instanță a Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) recursurile, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 23. - (1) Secțiunile Înaltei Curți de Casație și Justiție, în raport cu competența fiecăreia, soluționează:

- a) cererile de strămutare, pentru motivele prevăzute în codurile de procedură;
- b) conflictele de competență, în cazurile prevăzute de lege;
- c) orice alte cereri prevăzute de lege.

(2) Secțiunile Înaltei Curți de Casație și Justiție soluționează și recursurile declarate împotriva hotărârilor nedefinitive sau a actelor judecătorești, de orice natură, care nu pot fi atacate pe nici o altă cale, iar cursul judecătii a fost întrerupt în fața curților de apel.

Art. 24. - (1) Completul de 9 judecători soluționează recursurile și cererile în cauzele judecate în primă instanță de Secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Completul de 9 judecători judecă și alte cauze date în competența sa prin lege, precum și ca instanță disciplinară.

Art. 25. - Înalta Curte de Casație și Justiție se constituie în Secții Unite pentru:

- a) judecarea recursurilor în interesul legii;
- b) soluționarea, în condițiile prezentei legi, a sesizărilor privind schimbarea jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- c) sesizarea Curții Constituționale pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare.

Art. 26. - Dacă o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție consideră că este necesar să revină asupra propriei jurisprudențe, întrerupe judecata și sesizează Secțiile Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, care judecă cu citarea părților din dosarul a cărui judecată a fost întreruptă. După ce Secțiile Unite s-au pronunțat asupra sesizării privind schimbarea jurisprudenței, judecata continuă.

Art. 27. - (1) La sfârșitul fiecărui an, Înalta Curte de Casație și Justiție, în Secții Unite, stabilește cazurile în care este necesară îmbunătățirea legislației și le comunică ministrului justiției.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție poate încuviința ca judecătorii să se informeze la sediul instanțelor asupra aspectelor privind aplicarea corectă și unitară a legii, făcând cunoscută jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, și să constate situații care justifică propuneri de îmbunătățire a legislației.

SECȚIUNEA a 3-a Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Art. 28. - (1) Conducerea Înaltei Curți de Casație și Justiție se exercită de președinte, vicepreședinte și colegiul de conducere.

(2) Președintele reprezintă Înalta Curte de Casație și Justiție în relațiile interne și internaționale.

(3) Președintele, vicepreședintele și 9 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor, cu reprezentarea fiecărei secții, constituie Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Când se dezbate probleme economico-financiare și administrative, la ședințele colegiului de conducere participă managerul economic al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care are vot consultativ. La ședințele colegiilor de conducere pot participa și președinții de secții.

Art. 29. - (1) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție are următoarele atribuții:

- a) aprobă Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă, precum și statele de funcții și de personal ale Înaltei Curți de Casație și Justiție;

b) analizează candidaturile depuse pentru funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și prezintă Plenului Consiliului Superior al Magistraturii raportul consultativ asupra promovării în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție;

c) propune Consiliului Superior al Magistraturii numirea, promovarea, transferul, suspendarea și încetarea din funcție a magistraților-asistenți;

d) organizează și supraveghează rezolvarea petițiilor, în condițiile legii;

e) propune proiectul de buget al Înaltei Curți de Casație și Justiție;

f) exercită alte atribuții prevăzute în Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție este prezidat de către președinte, iar în lipsa acestuia, de către vicepreședinte.

(3) Colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție sau la solicitarea a cel puțin 3 dintre membrii săi.

(4) Hotărârile Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție se adoptă cu votul majorității membrilor săi.

Art. 30. - Adunarea generală a judecătorilor Înaltei Curți de Casație și Justiție se întrunește pentru:

a) aprobarea raportului anual de activitate, care se dă publicității;

b) aprobarea bugetului Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor Publice;

c) alegerea celor 2 membri pentru Consiliul Superior al Magistraturii, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 4-a Completele de judecată

Art. 31. - (1) Completele de judecată se compun din 3 judecători ai aceleiași secții.

(2) Dacă numărul de judecători necesar formării completului de judecată nu se poate asigura, acesta se constituie cu judecători de la celelalte secții, desemnați de către președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Art. 32. - (1) Completul de 9 judecători este prezidat de președintele sau vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție. În lipsa acestora, completul poate fi prezidat de un președinte de secție sau de un judecător desemnat în acest scop de președintele ori vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(2) Completul de 9 judecători se constituie, de regulă, din judecători specializați, în funcție de natura cauzei.

Art. 33. - (1) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție prezidează Secțiile Unite, Completul de 9 judecători, iar în cadrul secțiilor orice complet, când participă la judecată.

(2) În lipsa președintelui, ședințele la care acesta trebuie să ia parte sunt prezidate de vicepreședintele instanței sau de un președinte de secție.

(3) Președinții de secții pot prezida orice complet de judecată din cadrul secției, iar ceilalți judecători prezidează prin rotație.

Art. 34. - În cazul în care Înalta Curte de Casație și Justiție judecă în Secții Unite, la judecată trebuie să ia parte cel puțin două treimi din numărul judecătorilor în funcție. Decizia poate fi luată numai cu majoritatea voturilor celor prezenți.

CAPITOLUL II

Curțile de apel, tribunalele, tribunalele specializate și judecătoriile

SECȚIUNEA 1

Organizarea curților de apel, a tribunalelor, a tribunalelor specializate și a judecătoriilor

Art. 35. - (1) Curțile de apel sunt instanțe cu personalitate juridică, în circumscripția cărora funcționează mai multe tribunale și tribunale specializate, potrivit anexei nr. 1 care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) În cadrul curților de apel funcționează secții sau, după caz, complete specializate pentru cauze civile, cauze penale, cauze comerciale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și, în raport cu natura și numărul cauzelor, secții maritime și fluviale sau pentru alte materii.

Art. 36. - (1) Tribunalele sunt instanțe cu personalitate juridică, organizate la nivelul fiecărui județ și al municipiului București, și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ.

(2) În circumscripția fiecărui tribunal sunt cuprinse toate judecătoriile din județ sau, după caz, din municipiul București.

(3) În cadrul tribunalelor funcționează secții sau, după caz, complete specializate pentru cauze civile, cauze penale, cauze comerciale, cauze cu minori și de familie, cauze de contencios administrativ și fiscal, cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și, în raport cu natura și numărul cauzelor, secții maritime și fluviale sau pentru alte materii.

Art. 37. - (1) În domeniile prevăzute de art. 36 alin. (3) se pot înființa tribunale specializate.

(2) Tribunalele specializate sunt instanțe fără personalitate juridică, care pot funcționa la nivelul județelor și al municipiului București și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ.

(3) Tribunalele specializate preiau cauzele de competența tribunalului în domeniile în care se înființează.

Art. 38. - (1) Judecătoriile sunt instanțe fără personalitate juridică, organizate în județe și în sectoarele municipiului București, potrivit anexei nr. 1.

(2) Localitățile care fac parte din circumscripțiile judecătoriilor din fiecare județ se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 39. - (1) În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul judecătoriilor se pot înființa secții sau complete specializate.

(2) În cadrul judecătoriilor se vor organiza secții sau complete specializate pentru minori și familie.

Art. 40. - (1) Completele și secțiile specializate pentru minori și familie, precum și tribunalele specializate pentru minori și familie judecă atât infracțiunile săvârșite de minori, cât și infracțiunile săvârșite asupra minorilor.

(2) Când în aceeași cauză sunt mai mulți inculpați, unii minori și alții majori, și nu este posibilă disjungerea, competența aparține tribunalului specializat pentru minori și familie.

(3) Dispozițiile Codului de procedură penală se aplică în mod corespunzător.

Art. 41. - (1) Secțiile și completele specializate ale curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora se înființează, la propunerea colegiilor de conducere ale fiecărei instanțe, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Componența secțiilor și completelor specializate se stabilește de colegiul de conducere al instanței, în raport cu volumul de activitate, ținându-se seama de specializarea judecătorului.

(3) În mod excepțional, în situația în care în cadrul unei secții nu se poate constitui un complet de judecată, colegiul de conducere al instanței poate dispune participarea unor judecători de la alte secții.

Art. 42. - În raport cu volumul de activitate, cu natura și complexitatea cauzelor deduse judecării, pentru curțile de apel, tribunale și judecătorii se pot înființa sedii secundare cu activitate permanentă în alte localități din județ sau în municipiul București.

SECȚIUNEA a 2-a Conducerea instanțelor judecătorești

Art. 43. - (1) Fiecare instanță judecătorească este condusă de un președinte care exercită atribuțiile manageriale în scopul organizării eficiente a activității acesteia.

(2) Președinții curților de apel și ai tribunalelor exercită, de asemenea, atribuții de coordonare și control ale administrării instanței unde funcționează, precum și ale instanțelor din circumscripție.

(3) Președinții judecătoriilor și ai tribunalelor specializate exercită și atribuții de administrare a instanței.

Art. 44. - (1) Președinții curților de apel au calitatea de ordonator secundar de credite, iar președinții tribunalelor au calitatea de ordonator terțiar de credite.

(2) Pentru instanțele militare, Direcția instanțelor militare din cadrul Ministerului Apărării este ordonator terțiar de credite. ¶

¶Alineatul (2) a fost introdus prin art. II pct. 01 din O.U.G. nr. 100/2007, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 97/2008.

Art. 45. - (1) În funcție de volumul de activitate și de complexitatea cauzelor, la curțile de apel, tribunale și tribunale specializate, președintele poate fi ajutat de 1-2 vicepreședinți, iar la judecătorii, președintele poate fi ajutat de un vicepreședinte.

(2) La Curtea de Apel București și la Tribunalul București, președintele poate fi ajutat de 1-3 vicepreședinți.

Art. 46. - (1) Președinții și vicepreședinții instanțelor judecătorești iau măsuri pentru organizarea și buna funcționare a instanțelor pe care le conduc și, după caz, a instanțelor din circumscripțiile acestora, asigură și verifică respectarea obligațiilor statutare și a regulamentelor de către judecători și personalul auxiliar de specialitate.

(2) Verificările efectuate personal de președinți sau vicepreședinți ori prin judecători anume desemnați trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și autoritatea de lucru judecat.

(3) Atribuțiile date prin lege sau prin regulament în competența președinților sau a vicepreședinților de instanțe nu pot fi delegate colegiilor de conducere. ¶

¶Alineatul (3) a fost introdus prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 50/2006.

Art. 47. - Președinții instanțelor desemnează judecătorii care urmează să îndeplinească, potrivit legii, și alte atribuții decât cele privind activitatea de judecată.

Art. 48. - Secțiunile instanțelor judecătorești sunt conduse de câte un președinte de secție.

Art. 49. - (1) În cadrul fiecărei instanțe judecătorești funcționează un colegiu de conducere, care hotărăște cu privire la problemele generale de conducere ale instanței și îndeplinește atribuțiile prevăzute la art. 41.

(2) Colegiile de conducere sunt formate dintr-un număr impar de membri și au următoarea componență:

a) la curțile de apel și tribunale: președintele și 6 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor;

b) la tribunale specializate și judecătorii: președintele și 2 sau 4 judecători, aleși pe o perioadă de 3 ani în adunarea generală a judecătorilor.

(2¹) În cazul în care la judecătorii și tribunale specializate numărul judecătorilor este mai mic de 3, atribuțiile colegiului de conducere se exercită de președinte. ¶

(3) Hotărârile colegiului de conducere se adoptă cu votul majorității membrilor săi.

(4) La ședințele colegiilor de conducere pot participa și președinții de secții.

(5) La curțile de apel și tribunale, când colegiul de conducere dezbat probleme economico-financiare sau administrative, la ședințele acestuia participă și managerul economic al instanței, cu vot consultativ.

(6) În funcție de problemele supuse dezbaterii, la ședințele colegiilor de conducere ale curților de apel, ale tribunalelor și tribunalelor specializate pot fi invitați și judecători de la alte instanțe, care nu au drept de vot.

(7) Membrii aleși ai colegiilor de conducere pot fi revocați de adunările generale în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor prevăzute de lege.

¶Alineatul (2¹) a fost introdus prin art. II pct. 2 din O.U.G. nr. 50/2006.

Art. 50. - (1) La instanțele judecătorești se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, adunări generale ale judecătorilor.

(2) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă după cum urmează:

a) adunarea generală a curții de apel și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acesteia - de președintele curții de apel;

b) adunarea generală a tribunalului și adunarea generală a judecătorilor din circumscripția acestuia - de președintele tribunalului;

c) adunarea generală a tribunalului specializat - de președintele acestuia;

d) adunarea generală a judecătorilor - de președintele judecătoriei.

(3) Adunările generale ale judecătorilor se convoacă și la solicitarea unei treimi din numărul judecătorilor care fac parte din aceasta.

(4) Adunările generale ale judecătorilor se pot convoca și de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii sau colegiul de conducere al instanței.

Art. 51. - Adunările generale ale judecătorilor, prevăzute la art. 50 alin. (1), au următoarele atribuții:

a) dezbate activitatea anuală desfășurată de instanțe;

b) aleg, în condițiile legii, membrii Consiliului Superior al Magistraturii;

c) dezbate probleme de drept;

d) analizează proiecte de acte normative, la solicitarea ministrului justiției sau a Consiliului Superior al Magistraturii;

e) formulează puncte de vedere la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii;

f) aleg și revocă membrii colegiilor de conducere;

- g) inițiază procedura de revocare a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile prevăzute de Legea nr. 317/2004*) privind Consiliul Superior al Magistraturii;
- h) îndeplinesc alte atribuții prevăzute de lege sau regulamente.

*) Legea nr. 317/2004 este republicată la pag. 22-32.

SECȚIUNEA a 3-a Completele de judecată

Art. 52. - (1) Colegiile de conducere stabilesc compunerea completelor de judecată la începutul anului, urmărind asigurarea continuității completului. Schimbarea membrilor completelor se face în mod excepțional, pe baza criteriilor obiective stabilite de Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești.

(2) Completul de judecată este prezidat, prin rotație, de unul dintre membrii acestuia.

Art. 53. - (1) Repartizarea cauzelor pe complete de judecată se face în mod aleatoriu, în sistem informatizat.

(2) Cauzele repartizate unui complet de judecată nu pot fi trecute altui complet decât în condițiile prevăzute de lege.

Art. 54. - (1) Cauzele date, potrivit legii, în competența de primă instanță a judecătoriei, tribunalului și curții de apel se judecă în complet format dintr-un judecător, cu excepția cauzelor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale.

(2) Apelurile se judecă în complet format din 2 judecători, iar recursurile, în complet format din 3 judecători, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

(3) În cazul completului format din 2 judecători, dacă aceștia nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, în condițiile legii.

(4) Completul de divergență se constituie prin includerea, în completul de judecată, a președintelui sau a vicepreședintelui instanței, a președintelui de secție ori a judecătorului din planificarea de permanență.

Art. 55. - (1) Completul pentru soluționarea în primă instanță a cauzelor privind conflictele de muncă și asigurări sociale se constituie din 2 judecători și 2 asistenți judiciari.

(2) Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.

(3) În cazul în care judecătorii care intră în compunerea completului de judecată nu ajung la un acord asupra hotărârii ce urmează a se pronunța, procesul se judecă din nou în complet de divergență, prevederile art. 54 alin. (3) și (4) fiind aplicabile.

CAPITOLUL III Instanțele militare

Art. 56. - (1) Instanțele militare sunt:

- a) tribunalele militare;
- b) Tribunalul Militar Teritorial București;
- c) Curtea Militară de Apel București.

(2) Circumscripțiile instanțelor militare sunt prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) Instanțele militare au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

Art. 57. - (1) Instanțele militare judecă la sediul acestora. Pentru motive temeinice, instanța poate dispune ca judecata să se desfășoare în alt loc.

(2) Instanțele militare pot judeca și pe teritoriul altor state, militari români, membri ai unei forțe multinaționale, în condițiile în care, potrivit unei convenții internaționale, pe teritoriul statului primitor poate fi exercitată jurisdicția română.

Art. 58. - (1) La ședințele de judecată, judecătorii și procurorii militari sunt obligați să poarte uniforma militară.

(2) Când inculpatul este militar activ, președintele completului de judecată, precum și procurorul care participă la judecarea cauzei trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade.

(3) Când gradul procurorului nu face parte din aceeași categorie cu gradul învinuitului sau inculpatului, acesta va fi asistat de un alt procuror cu grad din categoria corespunzătoare, numit de conducătorul parchetului la care este înregistrată cauza.

Art. 59. - (1) În municipiile București, Cluj-Napoca, Iași și Timișoara funcționează tribunale militare.

(2) Tribunalele militare judecă procesele și cererile date prin lege în competența lor.

(3) Tribunalul militar este condus de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art. 49-51 se aplică în mod corespunzător, colegiile de conducere fiind formate din președinte și doi judecători.

Art. 60. - (1) În municipiul București funcționează Tribunalul Militar Teritorial București.

(2) Tribunalul Militar Teritorial București este condus de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art. 49-51 se aplică în mod corespunzător, colegiul de conducere fiind format din președinte și doi judecători.

(3) Abrogat. ¶

¶Alineatul (3) a fost abrogat prin art. II pct. 02 din O.U.G. nr. 100/2007, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 97/2008.

Art. 61. - (1) Curtea Militară de Apel funcționează în municipiul București, ca instanță unică, cu personalitate juridică, fiind condusă de un președinte ajutat de un vicepreședinte. Dispozițiile art. 49-51 se aplică în mod corespunzător, colegiul de conducere fiind format din președinte și doi judecători.

(2) Abrogat. ¶

¶Alineatul (2) a fost abrogat prin art. II pct. 02 din O.U.G. nr. 100/2007, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 97/2008.

TITLUL III Ministerul Public

CAPITOLUL I Atribuțiile Ministerului Public

Art. 62. - (1) Ministerul Public își exercită atribuțiile în temeiul legii și este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiilor legalității, imparțialității și controlului ierarhic, sub autoritatea ministrului justiției, în condițiile legii.

(3) Procurorii își exercită funcțiile în conformitate cu legea, respectă și protejează demnitatea umană și apără drepturile persoanei.

(4) Parchetele sunt independente în relațiile cu instanțele judecătorești, precum și cu celelalte autorități publice.

Art. 63. - Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții:

a) efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege și participă, potrivit legii, la soluționarea conflictelor prin mijloace alternative;

b) conduce și supraveghează activitatea de cercetare penală a poliției judiciare, conduce și controlează activitatea altor organe de cercetare penală;

c) sesizează instanțele judecătorești pentru judecarea cauzelor penale, potrivit legii;

d) exercită acțiunea civilă, în cazurile prevăzute de lege;

e) participă, în condițiile legii, la ședințele de judecată;

f) exercită căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege;

g) apără drepturile și interesele legitime ale minorilor, ale persoanelor puse sub interdicție, ale dispăruților și ale altor persoane, în condițiile legii;

h) acționează pentru prevenirea și combaterea criminalității, sub coordonarea ministrului justiției, pentru realizarea unitară a politicii penale a statului;

i) studiază cauzele care generează sau favorizează criminalitatea, elaborează și prezintă ministrului justiției propuneri în vederea eliminării acestora, precum și pentru perfecționarea legislației în domeniu;

j) verifică respectarea legii la locurile de deținere preventivă;

k) exercită orice alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 64. - (1) Dispozițiile procurorului ierarhic superior, date în scris și în conformitate cu legea, sunt obligatorii pentru procurorii din subordine.

(2) În soluțiile dispuse, procurorul este independent, în condițiile prevăzute de lege. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, intervenția procurorului ierarhic superior, în orice formă, în efectuarea urmăririi penale sau în adoptarea soluției.

(3) Soluțiile adoptate de procuror pot fi infirmate motivat de către procurorul ierarhic superior, când sunt apreciate ca fiind nelegale. !

(4) Lucrările repartizate unui procuror pot fi trecute altui procuror în următoarele situații:

a) suspendarea sau încetarea calității de procuror, potrivit legii;

b) în absența sa, dacă există cauze obiective care justifică urgența și care împiedică rechemarea sa;

c) lăsarea cauzei în nelucrare în mod nejustificat mai mult de 30 de zile. !

(5) Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii, în cadrul procedurii de verificare a conduitei judecătorilor și procurorilor, măsura dispusă, potrivit alin. (4), de procurorul ierarhic superior. !

! Alineatul (4) a fost modificat prin art. II pct. 3 din O.U.G. nr. 50/2006.

- Alineatul (5) a fost introdus prin art. II pct. 4 din O.U.G. nr. 50/2006.

- Alineatele (3) și (5) au fost modificate prin art. V din O.U.G. nr. 60/2006.

Art. 65. - (1) Procurorii din fiecare parchet sunt subordonați conducătorului parchetului respectiv.

(2) Conducătorul unui parchet este subordonat conducătorului parchetului ierarhic superior din aceeași circumscripție.

(3) Controlul exercitat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție sau de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel asupra procurorilor din subordine se poate realiza direct sau prin procurori anume desemnați.

Art. 66. - (1) Organele de poliție judiciară își desfășoară activitatea de cercetare penală, în mod nemijlocit, sub conducerea și supravegherea procurorului, fiind obligate să aducă la îndeplinire dispozițiile acestuia.

(2) Serviciile și organele specializate în culegerea, prelucrarea și arhivarea informațiilor au obligația de a pune, de îndată, la dispoziția parchetului competent, la sediul acestuia, toate datele și toate informațiile, neprelucrate, deținute în legătură cu săvârșirea infracțiunilor.

(3) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) atrage răspunderea juridică potrivit legii.

Art. 67. - (1) Procurorul participă la ședințele de judecată, în condițiile legii, și are rol activ în aflarea adevărului.

(2) Procurorul este liber să prezinte în instanță concluziile pe care le consideră întemeiate, potrivit legii, ținând seama de probele administrate în cauză. Procurorul poate contesta la Consiliul Superior al Magistraturii intervenția procurorului ierarhic superior, pentru influențarea în orice formă a concluziilor.

(3) În procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.

Art. 68. - Procurorul exercită, în condițiile legii, căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești pe care le consideră netemeinice și nelegale.

Art. 69. - (1) Ministrul justiției, când consideră necesar, din proprie inițiativă sau la cererea Consiliului Superior al Magistraturii, exercită controlul asupra procurorilor, prin procurori anume desemnați de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, ori de ministrul justiției.

(2) Controlul constă în verificarea eficienței manageriale, a modului în care procurorii își îndeplinesc atribuțiile de serviciu și în care se desfășoară raporturile de serviciu cu justițiabilii și cu celelalte persoane implicate în lucrările de competența parchetelor. Controlul nu poate viza măsurile dispuse de procuror în cursul urmăririi penale și soluțiile adoptate.

(3) Ministrul justiției poate să ceară procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorului general al Parchetului Național Anticorupție informări asupra activității parchetelor și să dea îndrumări scrise cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea și combaterea eficientă a criminalității.

CAPITOLUL II Organizarea Ministerului Public

SECȚIUNEA 1 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Art. 70. - (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție coordonează activitatea parchetelor din subordine, îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege, are personalitate juridică și gestionează bugetul Ministerului Public.

(2) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este condus de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de un prim-adjunct și un adjunct.

(3) În activitatea sa, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ajutat de 3 consilieri.

(4) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este ordonator principal de credite.

Art. 71. - Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție reprezintă Ministerul Public în relațiile cu celelalte autorități publice și cu orice persoane juridice sau fizice, din țară sau din străinătate.

Art. 72. - Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție exercită, direct sau prin procurori anume desemnați, controlul asupra tuturor parchetelor.

Art. 73. - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție participă la ședințele Înaltei Curți de Casație și Justiție în Secții Unite, precum și la orice complet al acesteia, când consideră necesar.

(2) În cazul imposibilității de participare, procurorul general delegă pe prim-adjunctul sau pe adjunctul său ori pe un alt procuror pentru a participa, în locul său, la ședințele Înaltei Curți de Casație și Justiție prevăzute la alin. (1).

Art. 74. - Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție desemnează, dintre procurorii acestui parchet, pe procurorii care participă la ședințele Curții Constituționale, în cazurile prevăzute de lege.

Art. 75. - (1) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție are în structură secții conduse de procurori șefi, care pot fi ajutați de adjuncți. În cadrul secțiilor pot funcționa servicii și birouri conduse de procurori șefi.

(2) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, ca structură specializată în combaterea criminalității organizate și terorismului.

(3) Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(4) Pentru a fi numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma interviului organizat de comisia constituită în acest scop.

(5) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4).

(6) Interviul constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistenței la stres, precum și altor calități specifice.

(7) La evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.

(8) Comisia prevăzută la alin. (4) este numită prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și este formată din 3 procurori din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii.

(9) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție evaluează, anual, rezultatele obținute de procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

(10) Procurorii numiți în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism pot fi revocați prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe

lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.

(11) La data încetării activității în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.

(12) Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism sunt stabilite prin lege specială.

(13) Dispozițiile art. 48 alin. (10) și (11) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată*), se aplică în mod corespunzător.

*) Legea nr. 303/2004 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005.

Art. 76. - În exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție emite ordine cu caracter intern.

Art. 77. - (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție funcționează colegiul de conducere, care hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale Ministerului Public.

(2) Colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este constituit din procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul, și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 49 alin. (3)-(7) se aplică în mod corespunzător.

Art. 78. - (1) Adunarea generală a procurorilor Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se convoacă de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, anual sau ori de câte ori este necesar.

(2) Dispozițiile art. 51 se aplică în mod corespunzător.

Art. 79. - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

SECȚIUNEA a 2-a Parchetul Național Anticorupție

Art. 80. - (1) Parchetul Național Anticorupție este specializat în combaterea infracțiunilor de corupție, potrivit legii, își exercită atribuțiile pe întreg teritoriul României și funcționează pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) Parchetul Național Anticorupție se organizează ca structură autonomă în cadrul Ministerului Public și este coordonat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Parchetul Național Anticorupție are personalitate juridică și sediul în municipiul București.

Art. 81. - (1) Parchetul Național Anticorupție își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității, al imparțialității și al controlului ierarhic.

(2) Parchetul Național Anticorupție este independent în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.

Art. 82. - (1) Parchetul Național Anticorupție este condus de un procuror general, asimilat prim-adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ajutat de 2 adjuncți, asimilați adjunctului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) În activitatea sa, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este ajutat de 2 consilieri, asimilați consilierilor procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție este ordonator principal de credite.

(4) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale Parchetului Național Anticorupție se asigură de la bugetul de stat.

Art. 83. - (1) În cadrul Parchetului Național Anticorupție funcționează colegiul de conducere, care hotărăște asupra problemelor generale de conducere ale acestui parchet.

(2) Colegiul de conducere al Parchetului Național Anticorupție este constituit din procurorul general, unul dintre adjuncții acestuia și 5 procurori aleși în adunarea generală a procurorilor.

(3) Dispozițiile art. 49 alin. (3)-(7) se aplică în mod corespunzător.

Art. 84. - (1) Adunarea generală a procurorilor Parchetului Național Anticorupție se convoacă de către procurorul general al acestui parchet, anual sau ori de câte ori este necesar.

(2) Dispozițiile art. 51 se aplică în mod corespunzător.

Art. 85. - În exercitarea atribuțiilor ce-i revin, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție emite ordine cu caracter intern.

Art. 86. - (1) În cadrul Parchetului Național Anticorupție se pot înființa servicii teritoriale, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului general al acestui parchet.

(2) Sediul serviciilor teritoriale și circumscripția acestora se stabilesc de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, de regulă, în localitățile în care își au sediul parchetele de pe lângă curțile de apel și în raport cu circumscripțiile acestora.

Art. 87. - (1) Parchetul Național Anticorupție se încadrează cu procurori numiți prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în limita posturilor prevăzute în statul de funcții, aprobat potrivit legii.

(2) Pentru a fi numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție, procurorii trebuie să aibă o bună pregătire profesională, o conduită morală ireproșabilă, o vechime de cel puțin 6 ani în funcția de procuror sau judecător și să fi fost declarați admiși în urma unui interviu organizat de comisia constituită în acest scop.

(3) La interviu poate participa orice procuror care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (2).

(4) Interviul constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, a rezistenței la stres, precum și altor calități specifice.

(5) La evaluarea candidaților, vor fi avute în vedere și activitatea desfășurată de procurori, cunoașterea unei limbi străine și cunoștințele de operare pe calculator.

(6) Comisia prevăzută la alin. (2) este numită prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție și este formată din 3 procurori de la Parchetul Național Anticorupție. Din comisie pot face parte și specialiști în psihologie, resurse umane și alte domenii.

(7) Procurorul general al Parchetului Național Anticorupție evaluează, anual, rezultatele obținute de procurorii Parchetului Național Anticorupție.

(8) Procurorii numiți în cadrul Parchetului Național Anticorupție pot fi revocați prin ordin al procurorului general al Parchetului Național Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, în cazul exercitării necorespunzătoare a atribuțiilor specifice funcției sau în cazul aplicării unei sancțiuni disciplinare.

(9) La data încetării activității în cadrul Parchetului Național Anticorupție, procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.

(10) Atribuțiile, competența, structura, organizarea și funcționarea Parchetului Național Anticorupție sunt stabilite prin lege specială.

(11) Dispozițiile art. 48 alin. (10) și (11) din Legea nr. 303/2004, republicată, se aplică în mod corespunzător.

Art. 88. - Parchetul Național Anticorupție elaborează anual un raport privind activitatea desfășurată, pe care îl prezintă Consiliului Superior al Magistraturii și ministrului justiției, nu mai târziu de luna februarie a anului următor. Ministrul justiției va prezenta Parlamentului concluziile asupra raportului de activitate al Parchetului Național Anticorupție.

SECȚIUNEA a 3-a

Parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii

Art. 89. - (1) Pe lângă fiecare curte de apel, tribunal, tribunal pentru minori și familie și judecătoria funcționează un parchet.

(2) Parchetele au sediul în localitățile în care își au sediul instanțele pe lângă care funcționează și au aceeași circumscripție cu acestea.

(3) Parchetele de pe lângă curțile de apel și parchetele de pe lângă tribunale au personalitate juridică. Parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și parchetele de pe lângă judecătorii nu au personalitate juridică.

Art. 90. - (1) Parchetele de pe lângă curțile de apel și tribunale au în structură secții, în cadrul cărora pot funcționa servicii și birouri. Parchetele de pe lângă curțile de apel au în structură și câte o secție pentru minori și familie.

(2) În raport cu natura și numărul cauzelor, în cadrul parchetelor de pe lângă judecătorii pot funcționa secții maritime și fluviale.

(3) Birourile, serviciile ori alte compartimente de specialitate din cadrul parchetelor se stabilesc de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu avizul ministrului justiției.

Art. 91. - În localitățile unde funcționează sediile secundare ale tribunalelor și judecătoriilor se înființează sedii secundare ale parchetelor, cu activitate permanentă, având aceeași circumscripție cu sediile secundare ale instanțelor pe lângă care funcționează.

Art. 92. - (1) Parchetele de pe lângă curțile de apel sunt conduse de procurori generali.

(2) Parchetele de pe lângă tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătorii sunt conduse de prim-procurori.

(3) Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel și prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale exercită și atribuții de coordonare și control al administrării parchetului unde funcționează, precum și al parchetelor din circumscripție.

(4) Prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunalele pentru minori și prim-procurorii parchetelor de pe lângă judecătorii exercită și atribuții de administrare a parchetului.

(5) Dispozițiile art. 46 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

 Alineatul (5) a fost introdus prin art. II pct. 5 din O.U.G. nr. 50/2006.

Art. 93. - Procurorii generali ai parchetelor de pe lângă curțile de apel au calitatea de ordonatori secundari de credite, iar prim-procurorii parchetelor de pe lângă tribunale au calitatea de ordonatori terțiari de credite.

Art. 94. - (1) În funcție de volumul de activitate, la parchetele de pe lângă curțile de apel și tribunale, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1-2 adjuncți, iar la parchetele de pe lângă tribunalele pentru minori și familie și judecătoria, prim-procurorul poate fi ajutat de un adjunct.

(2) La Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București și la Parchetul de pe lângă Tribunalul București, procurorul general sau, după caz, prim-procurorul poate fi ajutat de 1-3 adjuncți.

Art. 95. - (1) Secțiile, serviciile și birourile parchetelor de pe lângă instanțe sunt conduse de procurori șefi.

(2) Conducătorul fiecărui parchet repartizează procurorii pe secții, servicii și birouri, în funcție de pregătirea, specializarea și aptitudinile acestora.

(3) Conducătorul fiecărui parchet repartizează dosarele procurorilor, ținând cont de specializarea acestora.

Art. 96. - (1) În cadrul parchetelor funcționează colegii de conducere, care avizează problemele generale de conducere ale parchetelor.

(2) Colegiile de conducere ale parchetelor de pe lângă curți de apel, tribunale, tribunale pentru minori și familie și judecătoria au în componență procurori care dețin funcții de nivelul celor prevăzute la art. 49 alin. (2) pentru colegiile de conducere ale instanțelor.

(3) Dispozițiile art. 49 alin. (2)-(7) se aplică în mod corespunzător.

Art. 97. - Dispozițiile art. 50 și 51 se aplică în mod corespunzător și pentru organizarea și desfășurarea adunărilor generale ale procurorilor.

SECȚIUNEA a 4-a Organizarea parchetelor militare

Art. 98. - (1) Pe lângă fiecare instanță militară funcționează un parchet militar. Pe lângă Curtea Militară de Apel București funcționează Parchetul Militar de pe lângă Curtea de Apel București, pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București funcționează Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Teritorial București, iar pe lângă tribunalele militare funcționează parchetele de pe lângă tribunalele militare.

(2) Circumscripțiile parchetelor militare sunt prevăzute în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezenta lege.

(3) Parchetele militare prevăzute la alin. (1) au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

Art. 99. - (1) Parchetele militare sunt conduse de un prim-procuror militar ajutat de un prim-procuror militar adjunct.

(2) Parchetul Militar de pe lângă Curtea de Apel București este condus de un procuror general militar, ajutat de un procuror general militar adjunct.

Art. 100. - (1) Parchetele militare exercită prin procurorii militari atribuțiile prevăzute la art. 63, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Parchetele militare efectuează urmărirea penală în cauzele privind fapte penale comise de militari români dislocați pe teritoriul altor state, în cadrul unor forțe multinaționale, în condițiile în care, potrivit unei convenții internaționale, pe teritoriul statului primitor poate fi

exercitată jurisdicția română. Procurorii militari participă la ședințele de judecată ce se desfășoară potrivit art. 57.

(3) Parchetele militare dispun de organe de cercetare specială puse în serviciul lor și față de care exercită atribuțiile prevăzute la art. 63 lit. b).

(4) Dispozițiile art. 96 și 97 se aplică în mod corespunzător.

Art. 101. - (1) Când inculpatul este militar activ, procurorul militar care efectuează urmărirea penală trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade.

(2) Când gradul procurorului nu face parte din aceeași categorie cu gradul învinutului sau inculpatului, acesta va fi asistat de un alt procuror cu grad din categoria corespunzătoare, numit de conducătorul parchetului la care este înregistrată cauza.

Art. 102. - (1) În cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție funcționează secții sau servicii de combatere a infracțiunilor săvârșite de militari care au, fiecare, statut de unitate militară, cu indicativ propriu.

(2) Pentru prevenirea și combaterea criminalității, precum și pentru stabilirea cauzelor care generează sau favorizează criminalitatea în rândul militarilor, secțiile sau serviciile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție organizează și desfășoară activități comune ale procurorilor militari cu organele de control din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, precum și din cadrul altor structuri militare, pe bază de protocoale.

TITLUL IV

Organizarea și funcționarea Institutului Național al Magistraturii

Art. 103. - (1) Institutul Național al Magistraturii este instituția publică cu personalitate juridică, aflată în coordonarea Consiliului Superior al Magistraturii, care realizează formarea inițială a judecătorilor și procurorilor, formarea profesională continuă a judecătorilor și procurorilor în funcție, precum și formarea formatorilor, în condițiile legii.

(2) Institutul Național al Magistraturii nu face parte din sistemul național de învățământ și educație și nu este supus dispozițiilor legale în vigoare cu privire la acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor.

(3) Institutul Național al Magistraturii are sediul în municipiul București.

Art. 104. - (1) Institutul Național al Magistraturii este condus de un consiliu științific format din 13 membri: un judecător al Înaltei Curți de Casație și Justiție, un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, un judecător al Curții de Apel București, un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, desemnați de Consiliul Superior al Magistraturii, 3 profesori universitari, recomandați de Facultatea de Drept a Universității București, Facultatea de Drept a Universității "Alexandru Ioan Cuza" din Iași și Facultatea de Drept a Universității "Babeș-Bolyai" din Cluj-Napoca, 3 reprezentanți aleși ai personalului de instruire din cadrul Institutului, un reprezentant al auditorilor de justiție, un reprezentant al asociațiilor profesionale legal constituite ale judecătorilor și procurorilor, precum și directorul Institutului Național al Magistraturii, care face parte de drept din consiliu și îl prezidează.

(2) Directorul Institutului Național al Magistraturii și cei doi adjuncți ai acestuia sunt numiți și revocați de Consiliul Superior al Magistraturii. Numirea directorului Institutului Național al Magistraturii și a celor doi adjuncți ai acestuia se face din rândul personalului de instruire de specialitate juridică al Institutului, al judecătorilor și procurorilor sau al cadrelor didactice din învățământul superior juridic acreditat potrivit legii. !

(3) Durata mandatului membrilor consiliului științific este de 3 ani și poate fi reînnoit, cu excepția mandatului reprezentantului auditorilor de justiție, care este ales pe un an.

(4) Calitatea de membru al consiliului științific al Institutului Național al Magistraturii este incompatibilă cu calitatea de membru al unui partid politic. ¶

¶ Alineatul (2) a fost modificat prin art. II pct. 1 din O.U.G. nr. 100/2007.

– Alineatul (4) a fost introdus prin art. II pct. 2 din O.U.G. nr. 100/2007.

Art. 105. - Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii propune proiectul de buget și hotărăște asupra problemelor care privesc organizarea și funcționarea Institutului, la propunerea directorului acestei instituții.

Art. 106. - (1) Institutul Național al Magistraturii este finanțat de la bugetul de stat, prin bugetul Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii.

(2) Directorul Institutului Național al Magistraturii este ordonator secundar de credite.

Art. 107. - (1) Numărul maxim de posturi pentru Institutul Național al Magistraturii se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(2) Structura organizatorică, statele de funcții și statele de personal ale Institutului Național al Magistraturii se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii.

Art. 108. - (1) Personalul de instruire al Institutului Național al Magistraturii este asigurat, de regulă, din rândul judecătorilor și procurorilor în funcție, care pot fi detașați în condițiile prezentei legi, cu acordul lor, în cadrul Institutului, cu avizul consiliului științific al Institutului.

(2) Institutul Național al Magistraturii poate folosi, în condițiile legii, și cadre didactice din învățământul juridic superior acreditat potrivit legii, alți specialiști români și străini, precum și personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1) din Legea nr. 303/2004, republicată, pentru desfășurarea procesului de formare profesională.

(3) Salarizarea personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii la plata cu ora se face în funcție de numărul de ore de seminar sau curs susținute, de indemnizația brută lunară a funcției de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție și de norma didactică stabilită conform art. 80 alin. (2) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 109. - Prin hotărâre a Guvernului se pot înființa, în subordinea Ministerului Justiției și a Ministerului Public, centre regionale de formare profesională continuă a grefierilor și a altor categorii de personal de specialitate.

TITLUL V Asistenții judiciari

Art. 110. - Asistenții judiciari sunt numiți de ministrul justiției, la propunerea Consiliului Economic și Social, pe o perioadă de 5 ani, dintre persoanele cu o vechime în funcții juridice de cel puțin 5 ani și care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;
- b) sunt licențiate în drept și dovedesc o pregătire teoretică corespunzătoare;
- c) nu au antecedente penale, nu au cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;
- d) cunosc limba română;
- e) sunt apte, din punct de vedere medical și psihologic, pentru exercitarea funcției.

Art. 111. - (1) Asistenții judiciari se bucură de stabilitate pe durata mandatului și se supun numai legii.

(2) Dispozițiile legale privind obligațiile, interdicțiile și incompatibilitățile judecătorilor și procurorilor se aplică și asistenților judiciari.

(3) Dispozițiile referitoare la concediul de odihnă, asistență medicală gratuită și gratuitatea transportului, prevăzute de lege pentru judecători și procurori, se aplică și asistenților judiciari.

(4) Asistenții judiciari depun jurământul în condițiile prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

(5) Numărul total al posturilor de asistenți judiciari și repartizarea posturilor pe instanțe, în raport cu volumul de activitate, se stabilesc prin ordin al ministrului justiției.

Art. 112. - Asistenții judiciari exercită atribuțiile prevăzute la art. 55 alin. (2), precum și alte atribuții prevăzute în Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Art. 113. - (1) Asistenților judiciari li se aplică dispozițiile legale privind abaterile și sancțiunile disciplinare, precum și motivele de eliberare din funcție prevăzute de lege pentru judecători și procurori.

(2) Sancțiunile disciplinare se aplică de către ministrul justiției.

(3) Împotriva sancțiunilor aplicate potrivit alin. (2) se poate face contestație, în termen de 30 de zile de la comunicarea sancțiunii, la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel în circumscripția căreia funcționează cel sancționat. Hotărârea curții de apel este definitivă.

(4) Asistenții judiciari pot fi eliberați din funcție și ca urmare a reducerii numărului de posturi, în raport cu volumul de activitate al instanței.

(5) Sancțiunile aplicate asistenților judiciari și eliberarea din funcție a acestora se comunică Consiliului Economic și Social de ministrul justiției.

Art. 114. - Prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Consiliului Economic și Social și a Ministerului Justiției, se stabilesc:

a) condițiile, procedura de selecție și de propunere de către Consiliul Economic și Social a candidaților, pentru a fi numiți ca asistenți judiciari de către ministrul justiției;

b) condițiile de delegare, detașare și transfer al asistenților judiciari.

Art. 115. - Magistrații consultanți în funcție la data de intrării în vigoare a prezentei legi sunt numiți de drept în funcțiile de asistenți judiciari și își continuă activitatea în cadrul tribunalelor de muncă și asigurări sociale sau, după caz, al secțiilor sau completelor specializate.

TITLUL VI

Compartimentele auxiliare de specialitate din cadrul instanțelor și al parchetelor

Art. 116. - (1) Toate instanțele judecătorești și toate parchetele au în structură următoarele compartimente auxiliare de specialitate:

- a) registratura;
- b) grefa;
- c) arhiva;
- d) biroul de informare și relații publice;
- e) biblioteca.

(2) Instanțele judecătorești și parchetele pot avea și alte compartimente stabilite prin regulamentele prevăzute la art. 139 alin. (1) și art. 140 alin. (1).

(3) Curțile de apel și parchetele de pe lângă aceste curți, Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție au, de asemenea, în structură un compartiment de documentare și un compartiment de informatică juridică. Compartimentele de informatică juridică se pot organiza și în structura tribunalelor, a tribunalelor specializate, a judecătoriilor și a parchetelor de pe lângă aceste instanțe.

(4) Instanțele și parchetele militare au în structură și un compartiment de documente clasificate.

Art. 117. - (1) Biroul de informare și relații publice asigură legăturile instanței sau ale parchetului cu publicul și cu mijloacele de comunicare în masă, în vederea garantării transparenței activității judiciare, în condițiile stabilite de lege.

(2) Conducătorul biroului, care îndeplinește și rolul de purtător de cuvânt, poate fi un judecător sau procuror desemnat de președintele instanței sau, după caz, de conducătorul parchetului ori un absolvent al unei facultăți de jurnalistică sau specialist în comunicare, numit prin concurs sau examen.

Art. 118. - (1) Personalul de specialitate auxiliar este subordonat ierarhic conducerii instanțelor sau parchetelor unde funcționează.

(2) Repartizarea personalului în cadrul compartimentelor auxiliare de specialitate se face de președintele instanței sau de procurorul general ori, după caz, de prim-procurorul parchetului.

(3) La curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și parchetele de pe lângă acestea, compartimentele în care își desfășoară activitatea personalul auxiliar de specialitate sunt conduse de prim-grefieri, iar la secțiile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la secțiile Parchetului Național Anticorupție, la judecătorii și parchetele de pe lângă acestea, de grefieri-șefi.

(4) Personalul de specialitate informatică va fi subordonat din punct de vedere administrativ președintelui instanței din care face parte și profesional Direcției de exploatare a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Justiției.

(5) Personalul auxiliar de la instanțele și parchetele militare, de la secțiile sau serviciile din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetului Național Anticorupție poate proveni și din rândul militarilor activi.

Art. 119. - (1) Grefierii care participă la ședințele de judecată sau la efectuarea actelor de urmărire penală sunt obligați să efectueze toate consemnările despre desfășurarea acestora și să îndeplinească orice alte însărcinări din dispoziția și sub controlul președintelui completului de judecată sau, după caz, al procurorului.

(2) La ședințele de judecată, grefierii sunt obligați să poarte ținuta vestimentară corespunzătoare instanței unde funcționează. Ținuta vestimentară se stabilește prin hotărâre a Guvernului și se asigură în mod gratuit.

(3) La ședințele de judecată, grefierii militari sunt obligați să poarte uniforma militară.

Art. 120. - (1) În vederea informatizării activității instanțelor și parchetelor, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție iau măsuri pentru dotarea tehnică corespunzătoare a acestora.

(2) Numărul informaticienilor se stabilește de către președintele instanței sau, după caz, de către conducătorul parchetului, cu avizul conform al direcției de specialitate din cadrul Ministerului Justiției, respectiv al compartimentului informatic din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) În cazul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Parchetului Național Anticorupție, avizul prevăzut la alin. (2) nu este necesar.

(4) În vederea creării unui sistem informatic unitar și funcțional, instituțiile sistemului judiciar au obligația de a duce la îndeplinire măsurile prevăzute în strategia de informatizare a

sistemului judiciar, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției.

(5) Dotarea tehnică necesară informatizării instanțelor militare, a secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori, după caz, din cadrul Parchetului Național Anticorupție, precum și a parchetelor militare se asigură de Ministerul Apărării Naționale.

TITLUL VII

Paza instanțelor judecătorești și a parchetelor și protecția magistraților

Art. 121. - (1) Paza sediilor instanțelor judecătorești și a parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității în aceste sedii se asigură, în mod gratuit, de către Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate.

(2) Numărul personalului Jandarmeriei Române necesar pentru aplicarea prevederilor alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției și ministrului administrației și internelor, precum și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) Activitatea personalului prevăzut la alin. (2) este coordonată de președintele instanței sau de conducătorul parchetului.

Art. 122. - (1) Instanțele și parchetele militare dispun de poliția militară pusă în serviciul lor de Ministerul Apărării Naționale, în mod gratuit. Necesarul de personal de poliție militară va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Justiției și a Ministerului Apărării Naționale.

(2) Poliția militară pusă în serviciul instanțelor și parchetelor militare este subordonată președinților sau prim-procurorilor acestora.

(3) Paza sediilor instanțelor și parchetelor militare, a celorlalte spații folosite de acestea, a bunurilor și valorilor ce le aparțin, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare necesare desfășurării normale a activității se asigură, în mod gratuit, de către Poliția Militară.

(4) Numărul personalului necesar pentru fiecare instanță sau parchet va fi stabilit de ministrul justiției, la propunerea președintelui Curții Militare de Apel și a secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Art. 123. - Poliția Română și Jandarmeria Română au obligația de a acorda sprijinul necesar, potrivit atribuțiilor legale, instanțelor și parchetelor militare, secției sau serviciului din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și din cadrul Parchetului Național Anticorupție, pentru buna desfășurare a procesului penal, la solicitarea acestora.

Art. 124. - Modul de utilizare a personalului de poliție pentru asigurarea protecției judecătorilor și procurorilor, precum și modul de utilizare a personalului Jandarmeriei Române pentru asigurarea pazei sediilor instanțelor judecătorești și parchetelor, a bunurilor și valorilor aparținând acestora, supravegherea accesului și menținerea ordinii interioare se stabilesc prin protocol încheiat între Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție sau, după caz, Ministerul Justiției și Ministerul Administrației și Internelor.

TITLUL VIII

Gestiunea economico-financiară și administrativă a instanțelor și parchetelor

CAPITOLUL I

Organizarea departamentului economico-financiar și administrativ

Art. 125. - (1) Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul Național Anticorupție, curțile de apel, parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunalele și parchetele de pe lângă tribunale au în structură câte un departament economico-financiar și administrativ, condus de un manager economic.

(2) Managerul economic este subordonat președintelui instanței sau, după caz, conducătorului parchetului în cadrul căruia funcționează.

(3) Departamentul economico-financiar și administrativ din cadrul tribunalelor și parchetelor de pe lângă acestea asigură activitatea economică, financiară și administrativă și pentru tribunalele specializate și judecătoriile sau, după caz, pentru parchetele din circumscripția lor.

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și ordonatorilor de credite pentru instanțele și parchetele militare. ¶

¶Alineatul (4) a fost modificat prin art. II pct. 2¹ din O.U.G. nr. 100/2007, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 97/2008.

Art. 126. - (1) Poate fi numită în funcția de manager economic persoana care a fost admisă la concursul organizat în acest scop de către:

a) Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru managerul economic al acestei instanțe;
b) curțile de apel, pentru managerii economici ai curților de apel și ai tribunalelor;
c) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru managerul economic al acestui parchet și pentru managerii economici ai parchetelor de pe lângă curți de apel și tribunale;

d) Parchetul Național Anticorupție, pentru managerul economic al acestui parchet.

(2) La concursul prevăzut la alin. (1) se pot înscrie persoanele care au studii economice superioare și o vechime în specialitate de minimum 5 ani.

(3) Numirea în funcția de manager economic a persoanelor declarate admise la concursul prevăzut la alin. (1) se face prin ordin al conducătorului instanței sau, după caz, al conducătorului parchetului care organizează concursul.

(4) Personalul din cadrul departamentului economico-financiar și administrativ este încadrat de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, președintele curții de apel sau, după caz, procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, pe bază de concurs sau probă practică.

(5) Concursul prevăzut la alin. (1) și (4) se organizează potrivit unui regulament aprobat de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de ministrul justiției, de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau, după caz, de procurorul general al Parchetului Național Anticorupție.

Art. 127. - Managerul economic are următoarele atribuții principale:

a) conduce departamentul economico-financiar și administrativ al instanței sau parchetului în cadrul căruia funcționează;

b) răspunde pentru gestiunea economico-financiară a instanțelor sau parchetelor fără personalitate juridică din circumscripția instanței sau a parchetului în cadrul căruia funcționează;

c) îndeplinește, pe baza delegării primite din partea ordonatorilor de credite, toate atribuțiile acestora prevăzute de lege;

d) organizează elaborarea, fundamentarea și prezentarea la organele abilitate a proiectelor de buget anuale, la termenele și în condițiile prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare;

e) coordonează activitatea de administrare a sediilor instanțelor și parchetelor și ia măsuri pentru asigurarea condițiilor materiale în vederea desfășurării corespunzătoare a activității instanțelor și parchetelor;

f) ia măsuri pentru elaborarea și fundamentarea temelor de proiectare pentru lucrările de reparații curente și capitale ale sediilor și obiectivelor de investiții, urmărește și răspunde de realizarea acestora;

g) organizează ținerea evidenței tuturor imobilelor din proprietatea sau administrarea instanțelor ori, după caz, a parchetelor, precum și a celorlalte bunuri aflate în patrimoniul acestora;

h) urmărește și răspunde de utilizarea cu eficiență a fondurilor primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale, precum și a celor constituite din veniturile proprii, potrivit legii;

i) organizează ținerea la zi a contabilității instanței și parchetului din circumscripția în cadrul căreia funcționează și controlează efectuarea corectă a tuturor operațiunilor financiar-contabile în documentele specifice, precum și întocmirea și prezentarea la termenele stabilite a situațiilor financiare asupra patrimoniului aflat în administrare, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată;

j) coordonează activitatea de administrare a sediilor instanțelor și parchetelor din circumscripțiile în cadrul cărora funcționează, stabilind măsuri pentru asigurarea condițiilor materiale în vederea desfășurării corespunzătoare a activității acestora. De asemenea, asigură ordinea, curățenia și paza bunurilor în sediile instanțelor, inclusiv măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor.

Art. 128. - Managerii economici, informaticienii și personalul de specialitate din activitatea financiar-contabilă și din birourile locale pentru expertize judiciare tehnice și contabile au calitatea de funcționari publici, având drepturile și obligațiile prevăzute de Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare. ❗

❗A se vedea art. II din Legea nr. 17/2006 care prevede: "Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, în ceea ce îi privește pe informaticieni, se abrogă prevederile art. 128 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, precum și orice alte dispoziții contrare."

Art. 129. - Președinții instanțelor și conducătorii parchetelor pot delega calitatea de ordonator de credite managerilor economici.

Art. 130. - (1) Instanțele militare care nu au sediul în municipiul București și parchetele de pe lângă acestea au în structură un compartiment economico-administrativ.

(2) Personalul auxiliar din compartimentul economico-administrativ are următoarele atribuții principale:

a) întocmește documentația pentru achizițiile publice, serviciile și lucrările necesare desfășurării activității instanțelor;

- b) asigură aprovizionarea cu materiale de întreținere și uz gospodăresc, mijloace fixe și obiecte de inventar sau alte bunuri necesare desfășurării optime a activității instanțelor;
- c) asigură întreținerea și funcționarea clădirilor, instalațiilor tehnico-sanitare de încălzire, a celorlalte mijloace fixe și obiecte de inventar din dotare;
- d) asigură ordinea, curățenia și paza bunurilor în sediile instanțelor;
- e) întreprinde măsuri pentru prevenirea și stingerea incendiilor, precum și pentru înlăturarea consecințelor unor calamități.

CAPITOLUL II

Bugetele instanțelor și parchetelor

Art. 131. - (1) Activitatea instanțelor și parchetelor este finanțată de la bugetul de stat.

(2) Bugetul curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor este gestionat de Ministerul Justiției, ministrul justiției având calitatea de ordonator principal de credite.

(3) Bugetul pentru parchetele de pe lângă curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătoria este gestionat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) Bugetele instanțelor și parchetelor militare este gestionat de Ministerul Apărării Naționale, ministrul apărării naționale având calitatea de ordonator principal de credite.

Art. 132. - (1) Curțile de apel și parchetele de pe lângă curțile de apel elaborează proiectele de buget anual pentru instanțele sau, după caz, parchetele din circumscriptiile lor.

(2) Proiectele de buget elaborate potrivit alin. (1) se transmit Ministerului Justiției sau, după caz, Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Parchetul Național Anticorupție își elaborează propriile proiecte de buget anual. În bugetul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sunt cuprinse și bugetele parchetelor de pe lângă celelalte instanțe judecătorești.

(4) Proiectele de bugete elaborate potrivit alin. (1) și (3) se supun avizului conform al Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) Bugetul Înaltei Curți de Casație și Justiție se aprobă de adunarea generală a judecătorilor acestei curți, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor Publice.

(6) Proiectele de buget anual ale instanțelor militare se elaborează de Direcția instanțelor militare din cadrul Ministerului Apărării, iar cele ale parchetelor militare - de secția sau serviciul din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după consultarea instanțelor, respectiv a parchetelor militare, și se transmit ordonatorului principal de credite. ¶

(7) Anual, Guvernul României va include în bugetul Ministerului Apărării Naționale fondurile necesare potrivit art. 131 alin. (4).

¶Alineatul (6) a fost modificat prin art. II pct. 2² din O.U.G. nr. 100/2007, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 97/2008.

Art. 133. - (1) Fiecare instanță și fiecare parchet se încadrează cu numărul necesar de judecători sau, după caz, de procurori, precum și cu numărul necesar de personal auxiliar de specialitate și personal al departamentului economico-financiar și administrativ.

(2) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și președinții curților de apel, împreună cu ministrul justiției, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și

Justiție sau, după caz, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție analizează anual volumul de activitate al instanțelor și parchetelor și, în funcție de rezultatele analizei, iau măsuri pentru suplimentarea sau reducerea numărului de posturi, cu acordul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 134. - (1) Numărul maxim de posturi pentru instanțe și parchete se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Pentru Înalta Curte de Casație și Justiție, numărul maxim de posturi se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ministrului justiției și a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Pentru instanțele și parchetele militare, numărul maxim de posturi se aprobă, potrivit alin. (1), cu avizul consultativ al ministrului apărării naționale.

Art. 134¹. - (1) În cazul în care buna funcționare a instanțelor sau a parchetelor este grav afectată din cauza numărului de posturi vacante temporar, acestea pot fi ocupate pe perioadă nedeterminată, potrivit legii, în cazul în care vacantarea posturilor s-a realizat în urma:

- a) numirii în funcții de conducere;
- b) numirii ca procuror în cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ori al Direcției Naționale Anticorupție;
- c) detașării;
- d) alegerii în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii;
- e) suspendării din funcție, în temeiul art. 62 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- f) vacantării din alte cauze, pe o perioadă mai mare de un an.

(2) Numărul posturilor vacante temporar care se pot ocupa în cazurile prevăzute la alin. (1) se aprobă pentru fiecare instanță sau, după caz, parchet de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea ordonatorilor de credite.

(3) După încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1), în cazul în care judecătorul sau procurorul revine la instanța sau parchetul unde a funcționat anterior, ordonatorul principal de credite este obligat să-i asigure de îndată un post vacant din fondul de rezervă prevăzut la alin. (4) și (5), în cazul în care nu mai există posturi vacante la acea instanță sau parchet.

(4) Pentru asigurarea posturilor necesare de judecător sau procuror la încetarea situațiilor prevăzute la alin. (1), se constituie, prin bugetul de stat, un fond de rezervă de 50 de posturi de judecător și 50 de posturi de procuror. Numărul posturilor din fondul de rezervă se poate actualiza anual prin hotărâre a Guvernului.

(5) Posturile prevăzute la alin. (4) vor fi repartizate instanțelor și parchetelor prin ordin al ministrului justiției, în situația în care la instanțele sau parchetele unde judecătorul sau procurorul a solicitat revenirea pe post nu există posturi vacante.

(6) În cazul vacantării ulterioare a unor posturi la instanța sau parchetul respectivă/respectiv, temporar sau definitiv, posturile de judecător sau procuror repartizate în condițiile alin. (4) se reinclud de drept, de la data vacantării, în fondul de rezervă, iar judecătorul sau procurorul care a ocupat un astfel de post este considerat încadrat pe postul care se vacantează. Includerea postului vacantat în fondul de rezervă se constată prin ordin al ministrului justiției, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 15 zile de la vacantare.

(7) Sumele de bani corespunzătoare finanțării posturilor neocupate prevăzute la alin. (1) vor fi virate la bugetul de stat, la sfârșitul fiecărui an calendaristic. 🗳️

🗳️Articolul a fost introdus prin art. II pct. 3 din O.U.G. nr. 100/2007.

Art. 135. - (1) Statele de funcții și de personal pentru curțile de apel, tribunale, tribunale specializate, judecătorii și parchete se aprobă cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii, prin ordin al ministrului justiției.

(2) Statele de funcții și de personal pentru fiecare instanță militară și parchet de pe lângă aceasta se aprobă prin ordin comun al ministrului justiției și al ministrului apărării, cu avizul conform al Consiliului Superior al Magistraturii.!

!Alineatul (2) a fost modificat prin art. II pct. 4 din O.U.G. nr. 100/2007, astfel cum a fost completat prin Legea de aprobare nr. 97/2008.

Art. 136. - Începând cu data de 1 ianuarie 2010, atribuțiile Ministerului Justiției referitoare la gestionarea bugetului curților de apel, al tribunalelor, al tribunalelor specializate și al judecătoriilor vor fi preluate de Înalta Curte de Casație și Justiție.!

!Articolul a fost modificat prin art. 2 din O.U.G. nr. 137/2008.

TITLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 137. - Pe lângă instanțele judecătorești funcționează, în condițiile legii, următoarele structuri:

- a) serviciile de reintegrare socială și supraveghere;
- b) oficiile registrului comerțului;
- c) alte structuri înființate prin lege specială.

Art. 138. - (1) Statul este obligat să asigure sediile și celelalte mijloace materiale și financiare necesare pentru buna funcționare a activității instanțelor și parchetelor.

(2) Guvernul, Consiliul General al Municipiului București, consiliile județene și consiliile locale, cu sprijinul prefecturilor, pun la dispoziția Înaltei Curți de Casație și Justiție, a Ministerului Justiției, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și a Parchetului Național Anticorupție sediile necesare bunei funcționări a instanțelor judecătorești și a parchetelor.